

Číslo 112 je pre všetkých - okrem nepočujúcich, tí sa pomoci nedovoliajú

Nepočujúci sa nemajú ako spojiť s policajtmí, hasičmi ani lekármi, tiesňovú linku volajú zdĺhavo cez známych. Štát sľubuje, že nájde riešenie, zatiaľ roky zaostáva za záväzkom k Únii.

Katarína pred dvoma mesiacmi počas jazdy z Bratislavy domov do Senca prišlo náhle zle a dostala infarkt. Auto odstavila pri odbočke na diaľnicu, súrne potrebovala pomoc, no nemala si ju ako privolať. Tridsaťročná žena je od narodenia nepočujúca a tak nemôže používať tiesňovú linku 112.

Štát nevie prepojiť nepočujúcich so záchrannými zložkami. Neplní si tak záväzky, ktoré mu už od roku 2011 ukladá smernica Európskej únie.

Aj to ako Katarína napokon vyriešila situáciu, v ktorej išlo o život a o každú minútu, ukazuje, že byť nepočujúcim je na Slovensku nebezpečné. Cez Facebook napísala nepočujúcemu kamarátovi Michalovi Heftymu, ten zasa zalarmoval cez ďalšiu sociálnu službu svojho počujúceho brata. Až on mohol zavolať na tiesňovú linku a poslať sanitku.

Pre nepočujúcich sú núdzové čísla nedostupné. foto - TASR

Rýchla reakcia kamaráta a jeho brata jej zachránila život. Podobný, no starší prípad skončil tragicky, keď sa nepočujúca matka a počujúca dcéra snažili pomôcť otcovi prostredníctvom sms správ. Dcéra pri rodičoch práve nebola. Po zdĺhavej komunikácii prišla pomoc už príliš neskoro a otca nezachránili. Ani v tomto prípade manželka nevedela svojmu mužovi zavolať rýchlu pomoc priamo.

“Nepočujúci sa väčšinou musia obrátiť zväčša na susedov, niektorí mali šťastie, že boli doma. Alebo má nepočujúci rodič počujúce deti, ktoré môžu zavolať na tiesňovú linku,” hovorí Michal Hefty, riaditeľ organizácie Myslí - Centrum kultúry nepočujúcich.

Tisíce ľudí bez možnosti volať o pomoc

Univerzálne číslo 112 funguje v Európskej únii už 25 rokov, na Slovensku je pod správou ministerstva vnútra 13 rokov. Linku ročne využijú státisíce ľudí, no pre 60-tisíc nepočujúcich je v krízovej situácii nepoužiteľná. Samosprávy a štát síce testovali núdzový SMS systém, no nikdy ho nedotiahli. Ministerstvo tvrdí, že na riešení pracuje a zvažuje mobilnú aplikáciu pre nepočujúcich alebo volanie o pomoc cez textové správy.

PREČÍTAJTE SI TIEŽ

Pre nepočujúcich je materinským jazykom posunková reč, slovenčinu majú za cudzí jazyk

V iných krajinách podobnú službu v minulosti nahrádzal fax. Zastaralá technológia sa už dnes na privolanie okamžitej pomoci nehodí, pre nepočujúcich je to však aspoň nejaká možnosť. Aj u nás nad faxovou linkou pre nepočujúcich hovorili, no nikdy službu nezrealizovali a dnes to už ani neplánujú.

“Pri týchto službách neexistuje celoeurópsky trend, ani legislatívna úprava stanovujúca povinnosť na úrovni smernice Európskej únie pre členské štáty. Niektoré krajiny používajú SMS, niektoré aplikáciu, ale vo väčšine štátov Európskej únie existujú len hlasové možnosti,” tvrdí ministerstvo.

Komisia vidí nedostatky

Európska komisia nie je spokojná s tým, ako štáty sprístupňujú linku 112 pre postihnutých. Službu textových správ ponúka iba 19 štátov. V Litve si postihnutí môžu zavolať pomoc cez núdzovú aplikáciu, v Taliansku, Belgicku, na Cypre, vo Francúzsku a v Luxembursku ešte stále používajú na príjem oznámení fax.

“Nepočujúci dodnes záchrannú linku 112 nemôžu kontaktovať. Vedia poslať SMS, MMS, v modernej dobe aj správu cez Whatsapp, Viber a ďalšie služby, ale na tomto princípe linka 112 na Slovensku nefunguje,” hovorí Hefty.

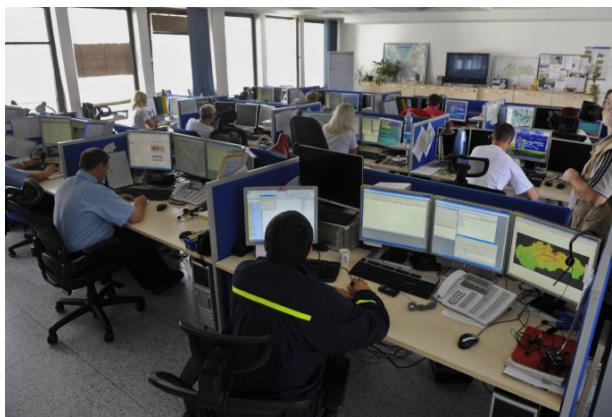

foto - TASR/AP

Zástupcovia nepočujúcich pred dvomi týždňami hovorili s ministerstvom, ako by mohli v krízových prípadoch s operátormi rýchlo komunikovať. Problém je, ako ochrániť systém pred zneužitím od hlúpych kanadských žartov.

“Navrhli, že by mohli spraviť registráciu údajov osôb s poruchami sluchu. Bohužiaľ, niektoré organizácie to odmietli. Registrácia je ale potrebná, aby ministerstvo vedelo, kto službu využíva,” hovorí Hefty.

Nevzdáva sa a chce o prepojenie nepočujúcich ďalej bojovať. "Riešili sme aj špeciálnu aplikáciu pre smartfóny s jednoduchšou komunikáciou pre nepočujúcich s ikonami a jednoduchým textom, ktorý by uľahčoval písanie, keďže väčšinou nepočujúci má problém písať gramaticky správne. Musí sa riešiť aj zákon, keďže na Slovensku žiadny zatiaľ neusmerňuje tiesňovú komunikáciu."

Horská služba má aplikáciu

Aplikáciu s prispôbením aj pre nepočujúcich má napríklad Horská záchranná služba, ktorá cez GPS upozorní záchranárov aj na pomerne presné miesto nehody.

V Česku zasa zriadili špeciálnu linku, na ktorú môžu nepočujúci písať správy. Tento rok ich poslali 68, vlni 63. Únia nepočujúcich v spolupráci s operátorom T-mobile vydáva nepočujúcim telefónne karty, z ktorých môžu smskovať priamo polícii.

“V praxi to funguje tak, že Integrované operačné stredisko pražskej polície prijme správu, vyhodnotí ju a okamžite vyšle hliadku,” vraví hovorca pražskej polície Tomáš Hulan. Celé to trvá niekoľko sekúnd až minút. Ak operátorovi chýbajú nejaké informácie, napíše odosielateľovi a požiada o doplnenie správy.

Hulan hovorí, že nepočujúci často oznamujú priestupky, krádeže či informácie o dopravných priestupkoch.

SMSky na teroristov

Česká polícia túto užitočnú službu nechce rozšíriť medzi širokú verejnosť. V určitých prípadoch sú diskrétny SMSky vhodnejšie ako telefonát s operátorom, ktorý môže pritiahnúť pozornosť a zvyšuje riziko. Polícia tak vlni v januári počas parížskych teroristických útokov na Charlie Hebdo zneškodnila útočníkov. Tí pred policajtmi utiekli do malej tlačiarne, v ktorej bol dizajnér Lilian Lepère. Pred teroristami sa ukryl v kuchyni pod linku, odkiaľ napísal známym, aby kontaktovali políciu.

„Pokiaľ nemôžete hovoriť a potrebujete si privolať pomoc, je najlepšie rozposlať SMS svojim priateľom, známym či rodine, aby kontaktovali tiesňovú linku 112,“ poradila nedávno hovorkyňa pražského hasičského záchranného zboru Pavlína Adamcová pre český Rozhlas.

Hoci vládny Smer s vtedajším opozičným Mostom-Híd v reakcii na útoky expresne prijali protiteroristické zákony, na podobné prípady nemysleli.

Slovenská polícia odkazuje, že trestné činy majú ľudia klasicky oznámiť na čísle 158 alebo navštíviť policajné oddelenie. Čo by mal občan urobiť v prípade teroristického útoku alebo iného ohrozenia, ak nemôže telefonovať? “V uvedenom prípade občan vyrozumie najbližší útvar polície,” reaguje polícia.

*Tento text ste mohli čítať vďaka tomu, že ste predplatiteľom Denníka N.
Ak máte pripomienku alebo ste našli chybu, napíšte na editori@dennikn.sk.*

Vážime si vašu podporu.

Už viac ako **68043** z vás dostáva správy e-mailom

matej.dugovic@dennikn.sk

✓ Piatkový výber šéfredaktora

[Ukážka ↗](#)

✓ Ranný súhrn toho, čo ste nečítali

[Ukážka ↗](#)

Zmeniť vaše nastavenia

[PREDPLATNÉ](#) [REDAKCIA](#) [NOVINY](#) [INZERCIA](#) [VOP](#) [KONTAKT](#) [FINANCOVANIE](#)

info@dennikn.sk

 Stiahnite z
Apple AppStore

 Stiahnite z
Google Play Store

 Stiahnite pre
Windows Phone

Copyright © N Press s. r. o.

